

Ročník 1975

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 5

Vydána dne 28. února 1975

Cena

OBSAH:

13. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Severomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodě č. 43 (část území města Havířova)
  14. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv
-

13

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 20. února 1975

**o vyhlášení doplňovací volby do Severomoravského krajského národního výboru
ve volebním obvodě č. 43 (část území města Havířova)**

Předsednictvo České národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona ČNR č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhláší doplňovací volbu do Severomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodě č. 43 a stanoví den jejího konání na sobotu dne 22. března 1975.

Erbán v. r.

14

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 17. ledna 1975

o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou

Dne 7. dubna 1973 byla v Havaně podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

president republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 19. prosince 1974.

Podle svého článku 41 vstoupila Úmluva v platnost dnem 18. ledna 1975.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou

Československá socialistická republika a Kubánská republika, vedeny přáním upravit své konzulární styky v duchu přátelství, spolupráce a vzájemného respektování, existujícího ve vztazích mezi oběma státy, na základě svrchovanosti, národní nezávislosti a rovnosti práv, rozhodly se uzavřít tuto konzulární úmluvu a za tímto účelem jmenovaly svými zmocněnci:

Za Československou socialistickou republiku

Ing. Miloslava H r ů z u,

náměstka ministra zahraničních věcí,

za Kubánskou republiku

dr. Pelegrina Torrasede la Luz,

náměstka ministra zahraničních věcí,

kteří po vzájemné výměně plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, dohodli se na tomto:

Článek 1

Definice

Ve smyslu této úmluvy

- a) „konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednání;
- b) „konzulární obvod“ je území, určené konzulárnímu úřadu k výkonu jeho konzulárních funkcí;
- c) „vedoucí konzulárního úřadu“ je generální konzul, konzul, vicekonzul nebo konzulární jednání, pověřený vedením konzulárního úřadu;
- d) „konzulární úředník“ je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;
- e) „konzulární zaměstnanec“ je každá osoba, která není konzulárním úředníkem a která vyko-

nává na konzulárním úřadě administrativní nebo technické funkce. Pojem „konzulární zaměstnanec“ zahrnuje i osobu, která plní jiné úkoly, spojené s péčí o konzulární úřad;

- f) „členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci;
- g) „konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející, používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;
- h) „rodinní příslušníci“ jsou manželé, nezletilé děti a rodiče členů konzulárního úřadu, kteří s nimi žijí ve společné domácnosti;
- i) „konzulární archivy“ zahrnují všechny dokumenty, šifry a kódy, kartotéky, rejstříky, korespondenci, listiny, knihy, razítka, pečeti, záznamové pásky, filmy, magnetofonové pásky, gramofonové desky a kazety, zařízení a místnosti určené k jejich uložení a ochraně;
- j) „loď vysílajícího státu“ je každé plavidlo, užívající vlajky vysílajícího státu v souladu s jeho právními předpisy;
- k) „letadlo vysílajícího státu“ je každé letadlo, registrované ve vysílajícím státě v souladu s jeho právními předpisy.

HLAVA I

Konzulární styky

Článek 2

Zřizování konzulárních úřadů

1. Každá ze smluvních stran může v souladu s touto úmluvou zřizovat se souhlasem druhé smluvní strany na jejím území konzulární úřady.

2. Sídlo a klasifikace konzulárního úřadu a jeho konzulární obvod budou pro každý jednotlivý případ stanoveny dohodou mezi vysílajícím a přijímajícím státem.

3. Každá změna, týkající se konzulárního úřadu a jeho klasifikace, stejně jako konzulárního obvodu, bude uskutečněna na základě dohody mezi vysílajícím a přijímajícím státem.

Článek 3

Jmenování vedoucího konzulárního úřadu

1. Před jmenováním vedoucího konzulárního úřadu musí vysílající stát diplomatickou cestou obdržet souhlas přijímajícího státu s jeho osobou.

2. Vysílající stát předá ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu diplomatickou cestou konzulský patent.

3. V konzulském patentu budou uvedena jména a příjmení vedoucího konzulárního úřadu, jeho třída, sídlo konzulárního úřadu a konzulární obvod.

4. Vedoucí konzulárního úřadu se může ujmout výkonu konzulárních funkcí poté, co mu přijímající stát udělí exequatur. Přijímající stát však může umožnit vedoucímu konzulárního úřadu prozatímní výkon konzulárních funkcí již před udělením exequatur. V tomto případě se na něj plně vztahují ustanovení této úmluvy.

Článek 4

Výkon funkcí vedoucího konzulárního úřadu osobou, pověřenou dočasným vedením konzulárního úřadu

1. Nemůže-li vedoucí konzulárního úřadu vykonávat své funkce nebo je-li místo vedoucího uprázdněno, mohou být tyto funkce dočasně vykonávány konzulárním úředníkem tohoto nebo jiného konzulárního úřadu vysílajícího státu nebo členem diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu ve státě přijímajícím. Jména a příjmení osoby, dočasně pověřené výkonem funkcí vedoucího konzulárního úřadu, budou předem sdělena ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Osoba, pověřená dočasným vedením konzulárního úřadu, požívá v souladu s odstavcem 1 tohoto článku všech výhod, výsad a imunit, které náležejí podle této úmluvy vedoucímu konzulárního úřadu.

Článek 5

Jmenování konzulárních úředníků a zaměstnanců

1. Jména a příjmení a třída konzulárních úředníků, kteří nejsou vedoucími konzulárních úřadů, stejně jako jména a příjmení konzulárních zaměstnanců musí být sdělena neprodleně po jejich přijetí nebo jmenování ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Konzulární úředníci mohou být pouze občany vysílajícího státu, kteří nemají trvalé bydliště na území přijímajícího státu.

3. Konzulární zaměstnanci mohou být občany vysílajícího státu nebo přijímajícího státu.

4. Smluvní strany nebudou ve svých konzulárních stycích používat honorárních konzulárních úředníků.

Článek 6

Ukončení činnosti konzulárních úředníků a zaměstnanců

Funkce vedoucího konzulárního úřadu nebo jakéhokoliv jiného konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance jsou ukončeny zejména tehdy, jestliže jej vysílající stát odvolá, odvolá-li přijímající stát exequatur nebo sdělí-li přijímající stát vysílajícímu státu, že dotyčná osoba přestala být považována za člena konzulárního úřadu.

HLAVA II

Konzulární funkce

Článek 7

Účel konzulární činnosti

1. Účelem výkonu konzulárních funkcí je:

- a) podporování přátelských styků mezi vysílajícím a přijímajícím státem a napomáhání rozvoji hospodářských, obchodních, vědeckých, kulturních a turistických styků mezi oběma státy,
- b) ochrana práv a zájmů vysílajícího státu a jeho občanů v přijímajícím státě,
- c) poskytování podpory a pomoci občanům vysílajícího státu,
- d) informování všemi přípustnými prostředky o podmínkách a vývoji hospodářského, obchodního, vědeckého, kulturního a turistického života v přijímajícím státě.

2. Ustanovení této úmluvy, týkající se občanů vysílajícího státu, se přiměřeným způsobem vztahují i na právnické osoby, které mají státní příslušnost tohoto státu v souladu s jeho právními předpisy.

Článek 8

Výkon konzulárních funkcí

1. Konzulární funkce vykonávají konzulární úředníci vysílajícího státu.

2. Konzulární funkce jsou vykonávány v hranicích konzulárního obvodu. Mimo jeho hranice je lze vykonávat pouze s předchozím souhlasem přijímajícího státu.

3. Konzulární funkce rovněž mohou vykonávat členové diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě. V tomto případě budou nadále požívat výhod, výsad a imunit, které jim jsou poskytovány na základě jejich diplomatického statusu. Jména a příjmení členů diplomatického personálu diplomatické mise, kteří vykonávají konzulární funkce, budou sdělena ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

4. Výkon konzulárních funkcí, uvedených v této úmluvě, stejně jako výkon dalších funkcí, kterými mohou být konzulární úřady pověřeny dohodou mezi vysílajícím a přijímajícím státem, bude prováděn tak, aby nebyl v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 9

Poskytování pomoci konzulárního úřadu občanům vysílajícího státu a jejich zastoupení

1. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy přijímajícího státu poskytnout pomoc a učinit opatření k zajištění zastoupení občanů vysílajícího státu před orgány přijímajícího

státu, jsou-li nepřítomní nebo nemohou-li z jakéhokoliv jiného důvodu včas hájit svá práva a své zájmy.

2. Konzulární úředník může v souladu s právními předpisy vysílajícího státu činit opatření k právní ochraně zájmů nezletilých a osob, které nemají plnou právní způsobilost a které jsou občany vysílajícího státu, zvláště je-li nutné učinit opatření ke zřízení poručnictví nebo opatrovnictví.

Článek 10

Evidence občanů, vydávání cestovních dokladů a udělování víz

Konzulární úředníci mají právo:

- a) registrovat občany vysílajícího státu, kteří mají bydliště nebo sídlo v jejich konzulárním obvodu; to nezprošťuje občany vysílajícího státu povinnosti dodržovat právní předpisy přijímajícího státu o evidenci cizinců;
- b) vydávat cestovní pasy nebo jiné cestovní doklady občanům vysílajícího státu, prodlužovat jejich platnost, provádět změny, případně je odnímat nebo zadržet;
- c) vydávat víza osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu.

Článek 11

Funkce týkající se předávání dokumentů

Konzulární úředníci mají právo předávat občanům vysílajícího státu, kteří mají stále bydliště nebo sídlo na území přijímajícího státu, soudní nebo mimosoudní listiny z vysílajícího státu.

Tito občané mají právo odmítnout tyto listiny přijmout; v tomto případě je však konzulární úředník upozorněn na právní důsledky tohoto odmítnutí.

Článek 12

Notářské funkce

1. Konzulární úředník může v souladu s právními předpisy přijímajícího státu vykonávat na konzulárních úřadech, ve svém sídle nebo v bytě občanů vysílajícího státu, jakož i na palubě lodí a letadel, které nesou vlajku vysílajícího státu, tyto úkony:

- a) přijímat, vyhotovovat a ověřovat listiny s prohlášeními občanů vysílajícího státu;
- b) přijímat, sepisovat a ověřovat závěti nebo jiná prohlášení, týkající se dědictví pro občany vysílajícího státu;
- c) přijímat, vyhotovovat a ověřovat listiny, týkající se jiných právních záležitostí občanů vysílajícího státu, mají-li mít právní účinky mimo území přijímajícího státu a netýkají-li se nemovitostí, nacházejících se na území tohoto státu nebo věcných práv, která by je zatěžovala;

- d) legalizovat listiny, ověřovat podpisy na listinách občanů vysílajícího státu a podpisy a razítka na úředních a právních dokumentech vysílajícího státu;
- e) ověřovat opisy, překlady a části listin na žádost občanů vysílajícího státu;
- f) ověřovat podpisy a razítka na listinách justičních nebo jiných orgánů přijímajícího státu;
- g) přijímat do úschovy listiny a majetek občanů vysílajícího státu nebo dokumenty a majetek, jenž je jim určen.

2. Listiny uvedené v odstavcích 1 a) a 1 e) tohoto článku mají v přijímajícím státě stejnou právní průkazní platnost jako ověřené nebo legalizované doklady nebo ty doklady, jež jsou potvrzeny příslušnými orgány nebo justičními orgány tohoto státu.

Článek 13.

Funkce týkající se občanského stavu

1. Konzulární úředníci mají právo registrovat narození, občanství, sňatky a úmrtí občanů vysílajícího státu v souladu s jeho právními předpisy stejně jako zasílat příslušná potvrzení o těchto skutečnostech.

2. Registrace, již se týká odstavec 1 tohoto článku, nezbavuje dotyčné osoby povinnosti činit prohlášení, vyžadovaná právními předpisy přijímajícího státu.

3. Příslušné místní úřady přijímajícího státu neprodleně informují konzulární úřad o úmrtí občana vysílajícího státu.

Článek 14

Funkce týkající se dědictví

1. V případě úmrtí občana vysílajícího státu na území státu přijímajícího oznámí příslušné úřady tohoto státu neprodleně konzulárnímu úřadu vysílajícího státu všechny informace o dědictví po zesnulém, jež má k dispozici.

2. Příslušné úřady přijímajícího státu jsou povinny neodkladně informovat konzulární úřad vysílajícího státu, existuje-li domněnka, že občan vysílajícího státu má nárok na dědictví, nacházející se na území přijímajícího státu.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu, na jehož území se nachází dědictví po občanu vysílajícího státu, podniknou opatření k zajištění pozůstalosti v souladu s právními předpisy přijímajícího státu a sdělí konzulárnímu úřadu, jaká opatření byla učiněna.

4. Konzulární úředník může být přítomen při inventarizaci a zajišťování majetku, uvedeného

v odstavci 3 tohoto článku, jakož i účastnit se při uplatňování dědických práv občanů vysílajícího státu. Konzulární úředník rovněž může požádat orgány přijímajícího státu, aby uvedená opatření byla učiněna.

5. Zemře-li občan vysílajícího státu během přechodného pobytu na území přijímajícího státu, jeho osobní potřeby a jeho peněžní částky budou bez jakýchkoliv formalit předány konzulárnímu úřadu vysílajícího státu s výjimkou všeho, co bylo získáno v přijímajícím státě a co podléhá zákazu vývozu v době úmrtí.

6. Občané vysílajícího státu mají v přijímajícím státě při uplatňování dědických práv stejná práva jako občané tohoto státu.

Článek 15

Funkce týkající se námořní dopravy

1. Konzulární úředník může poskytovat pomoc a podporu lodím vysílajícího státu, které se nacházejí v přístavech jeho konzulárního obvodu. Orgány přijímajícího státu s ním budou na jeho žádost spolupracovat.

2. Poté, kdy je loď vysílajícího státu povolen volný styk s pobřežím, konzulární úředník ji může navštěvovat, ověřovat lodní doklady, jakož i doklady týkající se nákladu, účelu plavby a dokumenty o událostech na palubě lodi. S výhradou pravomoci orgánů přijímajícího státu a v souladu s předpisy vysílajícího státu má rovněž právo činit opatření, potřebná k zajištění pořádku a kázně na lodi.

3. Konzulární úředník může, v rozsahu, v němž to umožňují právní předpisy přijímajícího státu, doprovázet členy posádky při stvku, s orgány tohoto státu, poskytovat jim pomoc a působit jako tlumočnick.

4. V případě havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání lodi vysílajícího státu ve vnitřních nebo pobřežních vodách přijímajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom neodkladně uvědomí konzulární úřad, který je nejbližší místu nehody a budou informovat o opatřeních, přijatých k záchraně a zajištění lodi, posádky, cestujících, nákladů, zásob a jiného majetku. Tyto orgány také poskytnou konzulárním úředníkům nezbytnou podporu při činění opatření, nutných v důsledku havárie najetí na mělčinu nebo ztroskotání. Jestliže to není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu, pozvou příslušné orgány přijímajícího státu konzulárního úředníka k účasti na vyšetřování příčin havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání. Konzulární úředníci mohou požádat orgány přijímajícího státu, aby učinily opatření k záchraně a zajištění lodi, posádky, cestujících, nákladu, zásob a jiného majetku.

5. Jestliže vlastník nebo provozovatel havarované lodi nebo lodí, která najela na mělčinu nebo ztroskotala, nebo jakákoliv jiná osoba, oprávněná jednat jeho jménem, nemůže učinit nutná opatření týkající se lodi, nákladu, jejích zásob nebo jiného majetku, konzulární úředník může učinit tato opatření jménem vlastníka, provozovatele nebo oprávněné osoby. Konzulární úředník může taktéž učinit opatření, týkající se jakýchkoliv předmětů, náležejících občanu vysílajícího státu, které pocházejí z nákladu nebo zásob, dopravených do přístavu nebo nalezených na pobřeží, v blízkosti pobřeží nebo nalézajících se na ztroskotané lodi. Za tuto loď nebo náklad nebo její zásoby nebude vybírán žádný celní poplatek kromě případů, kdy byly dány ke spotřebování nebo využity v přijímajícím státě.

6. Ustanovení odstavce 4 a 5 tohoto článku se použijí rovněž v případě majetku občana vysílajícího státu, nalézajícího se na lodi třetího státu.

7. V případě, kdy orgány přijímajícího státu zamýšlejí ve své pravomoci učinit na lodi vysílajícího státu opatření, týkající se jejích trestně právních jurisdikce, uvědomí o tom předem konzulární úřad, aby konzulární úředník mohl být přítomen provádění těchto opatření anebo trestního stíhání. Jestliže v naléhavých případech nebylo předběžně informování konzulárního úřadu možné a konzulární úředník nebyl při provádění těchto opatření přítomen, budou orgány přijímajícího státu neprodleně informovat konzulární úřad o přijatých opatřeních. Konzulární úřad bude informován i v případě, kdy členové posádky lodi budou vyšetřováni orgány přijímajícího státu.

Ustanovení tohoto článku se nevztahují na celní, zdravotnickou a pasovou kontrolu.

8. Konzulární úředník má právo v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat jakákoliv prohlášení a vystavovat jakékoliv dokumenty, týkající se:

- a) zapisování nebo výmazu lodí z rejstříku vysílajícího státu,
- b) nákupu cizích lodí, určených k zapsání do rejstříku vysílajícího státu nebo prodeje lodí tohoto státu v cizině,
- c) vybavení nebo stažení zařízení z lodí, zapsané v rejstříku vysílajícího státu,
- d) ztráty nebo havárie lodí, zapsané v rejstříku vysílajícího státu.

9. Ustanovení tohoto článku se nevztahují na válečné lodi.

Článek 16

Funkce týkající se letecké dopravy

Článek 15 této úmluvy se přiměřeně vztahuje též na letadla vysílajícího státu.

HLAVA III

Imunity a výsady konzulárních úřadů

Článek 17

Používání státního znaku, státní vlajky a označení konzulárního úřadu

1. Na sídle konzulárního úřadu může být umístěn státní znak vysílajícího státu a označení konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího i přijímajícího státu.

2. Na sídle konzulárního úřadu může být vyvěšena vlajka vysílajícího státu. Vlajka tohoto státu může být též používána na dopravních prostředcích, užívaných vedoucím konzulárního úřadu při výkonu jeho úředních funkcí.

Článek 18

Nedotknutelnost konzulárních místností, majetku a dopravních prostředků konzulárního úřadu a rezidence vedoucího konzulárního úřadu

1. Konzulární místnosti a rezidence vedoucího konzulárního úřadu jsou nedotknutelné.

Orgány přijímajícího státu do nich nemohou vstoupit bez předchozího souhlasu vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu.

2. Přijímající stát je povinen podniknout veškerá nutná opatření, aby zabránil násilnému vniknutí do konzulárních místností nebo do rezidence vedoucího konzulárního úřadu a zabránil jejich poškození, narušování činnosti konzulárního úřadu nebo snižování jeho důstojnosti.

3. Dopravní prostředky a veškerý majetek, určený výlučně k výkonu konzulárních funkcí, i když není ve vlastnictví vysílajícího státu, nemůže být zabaven, zajištěn ani podroben exekučnímu řízení. Dopravní prostředky, které se nacházejí mimo konzulární místnosti, rovněž nemohou být podrobeny prohlídce bez předběžného souhlasu vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu.

Článek 19

Daňové osvobození místností a bytů

1. Nemovitosti, které jsou vlastnictvím vysílajícího státu nebo jeho jménem najaty, určené pro výkon konzulárních funkcí nebo sloužící jako byty konzulárních úředníků a zaměstnanců, jsou osvobozeny od daní a všech poplatků s výjimkou poplatků za poskytnuté služby.

2. Daňové osvobození, uvedené v odstavci 1 tohoto článku, se nevztahuje na tyto daně a poplatky, jestliže podle právního řádu přijímajícího státu mají být placeny osobou, která vstoupila do smluvního poměru s vysílajícím státem, nebo osobou, jednající jeho jménem.

Článek 20

Nedotknutelnost konzulárních archivů

Konzulární archivy jsou vždy a bez ohledu na to, kde se nalézají, nedotknutelné.

Článek 21

Svoboda spojení

1. Přijímající stát povolí a usnadní konzulárním úřadům vysílajícího státu svobodu spojení s jejich vládou, jakož i s diplomatickými misemi a jinými konzulárními úřady tohoto státu, kdekoli se nacházejí. Za tím účelem mohou konzulární úřady využívat všech veřejných spojovacích prostředků, diplomatických nebo konzulárních kurýrů, diplomatických nebo konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv. Konzulární úřad může zřídit a používat rádiovou vysílací stanici jen po předchozím výslovném souhlasu přijímajícího státu.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná.

3. Konzulární zavazadlo nesmí být otevřeno ani zadrženo.

4. Konzulární zavazadlo a části, které je tvoří, musí být zapečetěny a opatřeny vnějším viditelným označením jejich povahy a mohou obsahovat pouze úřední korespondenci nebo dokumenty a předměty, týkající se výlučně činnosti konzulárního úřadu.

5. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou, označující jeho postavení a počet zásilek, tvořících konzulární zavazadlo. Konzulárním kurýrem může být pouze občan vysílajícího státu. Při výkonu svých funkcí je konzulární kurýr pod ochranou přijímajícího státu. Požívá osobní nedotknutelnosti a nesmí být zadržán, vzat do vazby nebo podroben jakýmkoliv jiným opatřením, omezujícím jeho osobní svobodu.

6. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo letadla. Kapitán musí být vybaven úřední listinou s uvedením počtu zásilek, tvořících konzulární zavazadlo, avšak nebude považován za konzulárního kurýra. Konzulární úředník může konzulární zavazadlo od kapitána lodi nebo letadla přímo a volně převzít a může mu takové zavazadlo volně předat.

Článek 22

Spojení s občany vysílajícího státu a jejich ochrana

1. Konzulární úředníci jsou oprávněni ve svém konzulárním obvodu navázat spojení s občany vysílajícího státu, navštěvovat je a poskytovat jim pomoc a podporu. Občané vysílajícího státu mají rovněž právo na spojení s konzulárními úředníky a přístup k nim.

2. V případě jakéhokoliv omezení osobní svobody občana vysílajícího státu bude konzulární úřad neprodleně informován příslušnými orgány přijímajícího státu.

3. Konzulární úředník může navštěvovat občana vysílajícího státu, jehož osobní svoboda byla jakýmkoliv způsobem omezena, a být s ním ve styku za podmínek, stanovených právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 23

Styk s orgány přijímajícího státu

Konzulární úředníci se mohou v souladu s touto úmluvou a s právními předpisy přijímajícího státu při výkonu svých funkcí obracet přímo na příslušné místní orgány v jejich konzulárním obvodu i na příslušné ústřední orgány přijímajícího státu.

Článek 24

Konzulární poplatky

Konzulární úřady mohou za provedení výkonu konzulárních funkcí vybírat na území přijímajícího státu poplatky v souladu s právními předpisy vysílajícího státu. Částky, vybrané za tuto činnost, budou v přijímajícím státě osvobozeny od daní a poplatků.

HLAVA IV

Výhody, výsady a imunity členů konzulárního úřadu

Článek 25

Svoboda pohybu

S výhradou právních předpisů o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven zvláštními nařízeními z důvodů bezpečnosti státu nebo veřejného zájmu, zajistí přijímající stát členům konzulárního úřadu svobodu pohybu na svém území.

Článek 26

Osobní nedotknutelnost

Konzulární úředníci, zaměstnanci konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci požívají osobní nedotknutelnosti. Nemohou být zatčeni nebo zadrženi žádným způsobem. Toto ustanovení se nevztahuje na osoby, uvedené v článku 36 této úmluvy.

Článek 27

Vynětí konzulárního úředníka z jurisdikce přijímajícího státu

1. Konzulární úředník je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z jeho civilně právní a správní jurisdikce s výjimkou:

- a) věcné žaloby, týkající se soukromé nemovitosti na území přijímajícího státu, ledaže jí vlastník v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu,
- b) řízení týkajícího se dědictví, v němž je konzulární úředník vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví, dědicem nebo odkazovníkem jako soukromá osoba a nikoliv jako zmocněnec vysílajícího státu,
- c) řízení vyplývající ze smlouvy, uzavřené konzulárním úředníkem, kterou výslovně nebo zřejmě nesjednal jakožto zástupce vysílajícího státu,
- d) řízení zahájeno třetí osobou v případě škody, vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem.

2. Vůči konzulárnímu úředníku nelze použít žádných donucovacích opatření s výjimkou případů, uvedených pod písmeny a), b), c) a d) odst. 1 tohoto článku a za předpokladu, že je lze uskutečnit, aniž by byla porušena nedotknutelnost jeho osoby nebo obydlí.

Článek 28

Vynětí zaměstnance konzulárního úřadu z jurisdikce přijímajícího státu

Zaměstnanec konzulárního úřadu je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z civilně právní a správní jurisdikce přijímajícího státu pokud jde o činy při výkonu jeho úřední činnosti s výjimkou případů, uvedených pod písmeny a), b), c) a d) odst. 1 článku 27 této úmluvy. Toto ustanovení se nevztahuje na osoby, uvedené v článku 36 této úmluvy.

Článek 29

Vynětí rodinných příslušníků z jurisdikce přijímajícího státu

Vynětí z jurisdikce členů konzulárního úřadu podle článků 27 a 28 této úmluvy se odpovídajícím způsobem vztahuje i na jejich rodinné příslušníky.

Článek 30

Podávání svědectví

1. Konzulární úředník nemá povinnost vypovídat jako svědek před soudními nebo jinými příslušnými orgány přijímajícího státu.

2. Zaměstnanci konzulárního úřadu mohou být vyzváni, aby vypovídali jako svědci před soudními nebo jinými příslušnými orgány přijímajícího státu. Mohou odmítnout podat svědectví o skutečnostech, týkajících se jejich úřední činnosti a předkládat úřední dokumenty nebo úřední korespondenci, vztahující se k jejich úřední činnosti.

3. Ustanovení tohoto článku se vztahují odpovídajícím způsobem i na rodinné příslušníky členů konzulárního úřadu.

Článek 31

Osvobození od osobních služeb

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou v přijímajícím státě osvobozeni od osobních a veřejných služeb všeho druhu.

Toto ustanovení se nevztahuje na osoby, uvedené v článku 36 této úmluvy.

Článek 32

Vynětí z registrace

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou osvobozeni od povinnosti, stanovené právními předpisy přijímajícího státu, týkající se registrace cizinců a obdobných požadavků vůči nim.

Článek 33

Osvobození od celních dávek

1. Přijímající stát ve shodě se svými právními předpisy a nařízeními povolí dovoz a poskytne osvobození od celních dávek a všech ostatních obdobných povinností pokud jde o předměty, určené pro:

- a) úřední potřeby konzulárního úřadu,
- b) osobní potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků včetně předmětů, určených k jejich vybavení; spotřební předměty nesmějí překročit množství, nutné pro jejich přímou spotřebu.

Tato osvobození se netýkají nákladů na skladování, přepravu a podobné služby.

2. Konzulární zaměstnanci budou požívat výsad a osvobození, uvedených v odst. 1 písm. b) tohoto článku pokud jde o předměty, dovezené při jejich počátečním zařazení.

3. Osobní zavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků jsou osvobozena od celní kontroly. Mohou být kontrolována jen tehdy, existují-li závažné důvody vedoucí k domněnce, že obsahují jiné předměty než ty, které jsou uvedeny v odst. 1 písm. b) tohoto článku, nebo předměty, které právní předpisy přijímajícího státu zakazují vyvážet nebo dovážet nebo podléhají karanténě. V těchto případech se musí kontrola provést za přítomnosti dotyčného konzulárního úředníka nebo rodinného příslušníka.

Článek 34

Daňové osvobození

1. Konzulární úředníci a zaměstnanci konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou osvobozeni od všech daní a poplatků osobních a věcných, celostátních, oblastních a místních s výjimkou:

- a) nepřímých daní, obvykle zahrnutých do ceny zboží nebo služeb,
- b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí, nalézajících se na území přijímajícího státu, s výhradou ustanovení článku 19,
- c) pozůstalostních nebo dědických poplatků a poplatků z převodu majetku, s výhradou ustanovení článku 35 písmene b),
- d) daní a poplatků z jakýchkoliv příjmů, získaných v přijímajícím státě, s výjimkou příjmů z jejich úřední činnosti.
- e) registračních, soudních, hypotečních a kolokových poplatků, s výjimkou ustanovení článku 19.

2. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž platy nejsou v přijímajícím státě osvobozeny od daně z příjmu, musí plnit povinnost, vyplývající z právních předpisů tohoto státu, pokud jde o placení daně z příjmu.

Článek 35

Osvobození poskytovaná v případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka

V případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka přijímající stát:

- a) povolí vývoz movitého majetku zesnulého s výjimkou majetku, jehož nabytí v přijímajícím státě a na který se v době úmrtí vztahuje zákaz vývozu;
- b) osvobodí jej od daní a dávek a od všech jiných podobných poplatků za podmínky, že tento majetek byl na území přijímajícího státu pouze v souvislosti s pobytem zesnulého v tomto státě jakožto člena konzulárního úřadu.

Článek 36

Výjimky z výsad a imunit

Výsady a imunity, uvedené v této úmluvě, s výjimkou odstavce 2 a 3 článku 30 a článku 35, se nevztahují na zaměstnance konzulárního úřadu a na rodinné příslušníky členů konzulárního úřadu, pokud jsou občany přijímajícího státu anebo v něm mají trvalé bydliště.

Článek 37

Vzdání se výsad a imunit

1. Vysílající stát se může zříci imunit a výsad, uvedených v článcích 26, 27, 28, 29, 30 a 31 pro členy konzulárního úřadu.

2. Vzdaní se výsad a imunit musí být ve všech případech, s výjimkou případu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku, výslovné a musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

3. Jestliže člen konzulárního úřadu zahájí řízení ve věci, v níž by požíval výněti z jurisdikce podle článku 27 odst. 1 a článku 28, nemůže se odvolávat na výněti z jurisdikce, týkající se jakékoliv protizáloby, související se žalobou hlavní.

4. Vzdat se výněti z jurisdikce ve věci civilní nebo správní neznamená vzdát se tím i imunity pokud jde o exekuční výkon rozsudku, pro který je třeba zříci se imunity zvlášť.

Článek 38

Začátek a konec konzulárních výsad a imunit

1. Členové konzulárního úřadu požívají výsad a imunit, uvedených v této úmluvě, od doby překročení hranic přijímajícího státu za účelem převzetí svého úřadu, nebo, pokud se již nacházejí na jeho území, od doby, kdy se ujmou funkce na konzulárním úřadě.

2. Rodinní příslušníci členů konzulárního úřadu požívají výsad, uvedených v této úmluvě:

- a) od doby, kdy člen konzulárního úřadu začne požívat výsad a imunit podle odst. 1,
- b) od doby překročení hranic přijímajícího státu, jestliže vstoupili na jeho území později, než je uvedeno pod písmenem a),
- c) od doby, kdy se stali rodinnými příslušníky člena konzulárního úřadu, jestliže se jimi stali později než je uvedeno pod písmenem a) a b).

3. Když skončí činnost člena konzulárního úřadu, přestává požívat i svých výsad a imunit a výsady a imunity jeho rodinných příslušníků končí v době, kdy tato osoba opustí území přijímajícího státu nebo po uplynutí přiměřené lhůty k tomu určené.

Výsady a imunity konzulárních zaměstnanců, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo občany vysílajícího státu, kteří mají trvalé bydliště v přijímajícím státě, končí v době, kdy tato osoba přestane být zaměstnancem konzulárního úřadu.

4. Výsady, poskytované rodinným příslušníkům, končí také v době, kdy přestali být rodinnými příslušníky člena konzulárního úřadu.

5. V případě úmrtí člena konzulárního úřadu jeho rodinní příslušníci i nadále požívají výsad a imunit, poskytovaných jim touto úmluvou, až do doby, kdy opustí území přijímajícího státu nebo do uplynutí přiměřené lhůty, která byla k tomu účelu určena.

6. Pokud jde o úkony, provedené členy konzulárního úřadu při výkonu jejich úředních funkcí, potrvá jejich výněti z jurisdikce přijímajícího státu bez časového omezení.

Článek 39

Zachování právních předpisů přijímacího státu

1. Bez újmy na jejich imunitách a výsadách, uvedených v této úmluvě, je povinností všech osob, které těchto výsad a imunit požívají, dbát právních předpisů přijímacího státu.

2. Konzulární místnosti nebudou používány způsobem, který je neslučitelný s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 40

Pojištění o civilní odpovědnosti

Pro všechny dopravní prostředky ve vlastnictví vysílajícího státu, používané konzulárními úřady, jakož i pro všechny dopravní prostředky členů konzulárního úřadu nebo jejich rodinných příslušníků je povinné pojištění proti škodám, způsobeným třetími osobám.

Za

Československou
socialistickou republiku:Ing. Miloslav **Hrůza** v. r.

HLAVA V

Závěrečná ustanovení

Článek 41

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Nabývá platnosti třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Praze.

2. Tato Úmluva zůstane v platnosti až do uplynutí šesti měsíců počítáno ode dne, kdy jedna ze smluvních stran písemně sdělí druhé smluvní straně výpověď Úmluvy.

Na důkaz toho zmocněnci obou smluvních stran tuto Úmluvu podepsali a opatřili pečeti.

Dáno v Havaně dne 7. dubna 1973 ve dvou vyhotoveních, každé v českém a španělském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za

Kubánskou republiku:

Dr. Pelegrin **Torras de la Luz** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředními výbory Odborového svazu pracovníků železnic a Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 10. prosince 1974 č. 26 745 **o úpravě nástupních platů absolventů škol v organizacích v působnosti federálního ministerstva dopravy.**

Výnos se vztahuje na absolventy škol, kteří poprvé vstupují do pracovního poměru v organizacích v oboru působnosti federálního ministerstva dopravy s výjimkou organizací, ve kterých se na základě rozhodnutí tohoto ministerstva uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 4. července 1974 č. 193 o zásadách a postupu racionalizace práce a mzdových soustav v dalších odvětvích.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. prosince 1974, lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor práce a mezd), u organizací, na které se vztahuje a bude uveřejněn ve Věstníku dopravy č. 2/1975.

Tímto výnosem se zrušují:

- směrnice pro stanovení nástupních platů absolventů vysokých, středních odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol po vstupu do pracovního poměru čj. 25 825/65-21 (Věstník ministerstva dopravy č. 14/1965),
- příloha 3 (nástupní platy absolventů škol) k výnosu ministerstva dopravy ze dne 18. března 1967 č. 11 609/67-21 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy (Věstník ministerstva dopravy č. 7/1967: reg. v částce 16/1967 Sb.).

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

vydalo v dohodě s ministerstvy zemědělství a výživy a ministerstvy zdravotnictví republik podle § 27 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, **Seznam povolených přípravků na ochranu rostlin 1974.**

Tento seznam obsahuje výčet všech povolených přípravků k hubení škůdců a chorob rostlin a plevelů, které je možno v ČSSR používat a uvádět do oběhu. Seznam uvádí základní údaje o možnosti použití přípravků, zařazuje je podle předpisů o jedech a látkách škodlivých zdraví a podle účinků na včely. Tyto údaje jsou závazné pro prodej a použití přípravků.

Výrobci přípravků, jakož i obchodní a dovozní organizace a vydavatelé metodických pokynů jsou povinni dát do souladu s tímto seznamem návody a jiné pokyny k použití těchto přípravků.

Do seznamu lze nahlédnout na všech okresních a krajských zemědělských správách, odborech vodního a lesního hospodářství a zemědělství ONV a KNV, pobočkách Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, u okresních a krajských hygieniků, orgánů rostlinolékařské služby, zemědělských nákupních a zásobovacích závodů a podniků, na federálním ministerstvu zemědělství a výživy a ministerstvech zemědělství a výživy a zdravotnictví republik.

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a v návaznosti na vyhlášku č. 77/1966 Sb., o platovém řádu pro pracovníky orgánů státní správy, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a se Slovenským výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** čj. V-8191/74-7200 ze dne 29. prosince 1974 **o nomenklatuře funkcí a základních platů pro odborné a administrativní (technickohospodářské) pracovníky v zařízeních sociálního zabezpečení.**

Výnos platí pro pracovníky ústavů sociální péče, postupně se zřizujících okresních a krajských ústavů sociálních služeb a pro pracovníky krajských a okresních národních výborů, kteří se zabývají výkonem sociálních služeb (v zálohovaném nebo jiném zařízení rozpočtové kapitoly 28).

Jde o dílčí platovou úpravu vydanou s účinností od 1. 1. 1975 v návaznosti na obdobnou platovou úpravu zavedenou od 1. 7. 1974 pro správní aparát národních výborů. Výnos bude uveřejněn v částce 2/1975 Zpravodaje ministerstva práce a sociálních věcí SSR. Lze do něj nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí SSR, v odborech sociálních věcí a pracovních sil okresních národních výborů a v odborech sociálních věcí a pracovních sil krajských národních výborů.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky — hlavní hygienik Slovenské socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány **výnos** ze dne 20. 7. 1974 čj. Z-6316/1974-B/3 07 **o ochraně zdraví před nepříznivými účinky benzenu.**

Tímto výnosem se zrušují ustanovení směrnic č. 28/1962 Hygienických předpisů (sv. 24) o používání tetrachlórmetanu, metylchloridu a benzenu, pokud se týkají používání benzenu a přípravků obsahujících benzen.

Výnos je uveřejněn v částce 16—17/1974 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 14. září 1974 byla v Praze podepsána mnohostranná Dohoda o organizaci referenčních center pro kmeny virů, bakterií a fágů, jim odpovídajících antigenů i kontrolních sér, jakož i některých laboratorních chemikálií.

Dohoda na základě článku 8 vstoupila v platnost dnem 13. prosince 1974 a tímto dnem vstoupila rovněž v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 24. října 1974 byl v Praze podepsán Protokol na rok 1975 k Dlouhodobé dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Španělska o obchodních stycích.

Protokol vstoupil na základě článku V v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1975 a bude platit do 31. prosince 1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 2. prosince 1974 byl v Kábulu podepsán Protokol na obchodní rok 1974/75 k Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Afgánskou republikou ze dne 5. listopadu 1968.

Protokol vstoupil na základě článku 3 v platnost dnem podpisu s účinností od 13. října 1974 a bude platit do dne 12. října 1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 13. prosince 1973 byla v Moskvě podepsána Dohoda o zřízení Mezinárodního hospodářského sdružení pro výrobu technologického zařízení pro textilní průmysl „Intertextilmaš“

Dohoda vstoupila v platnost na základě článku 24 dnem 24. září 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 20. prosince 1974 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Čínské lidové republiky o výměně zboží a platech v roce 1975.

Dohoda vstoupila na základě svého článku 7 v platnost dnem 1. ledna 1975.